

Vapaaehtoisuuden voima – majakoiden toivo

Katja Hagfors
Puheenjohtaja
Suomen Majakkaseura

Märketin majakka

On lauantaiamu, auto tyhjenetään tavaroista ja ruokakoreista. Vesikanistereita täytetään venesataman vesipisteellä. Kanisterit kannelle ja narulla kiinni, tavarat eturuumaan ja kansi kiinni. Ruokalaatikat veneen perälle, matkustajat veneeseen ja keulaköysi irti. Kolmen vartin venematkan jälkeen, niin lähellä horisonttia kuin vain voi olla, näkyy pieni puna-valkoinen neliskanttinen rakennus kahden muun rakennuksen keulassa – Märketin majakka. Lähes poikkeuksetta kuuluu hiljainen pitkä sisäänhengitys ja odotuksen väreily: talkooviikko, jota on odotettu, on alkamassa. Kymmenen vuoden ajan on Märketin majakkaa kunnostettu. Tänä päivänä majakka elää uutta loistokauttaan, 30 vuoden tyhjillään olon jälkeen. Kahden maan rajalla sijaitseva pieni, mutta pippurinen majakka on kokenut alkumetreiltä lähtien monen moista vastoinkäymistä, mutta seisoo edelleen vakaasti pienellä luodolla juuri ja juuri merenpinnan yläpuolella.

***

Iltapäivää on vielä jäljellä, kun auto saapuu Itäsatamaan, tavarat, ruoat ja vesikanisterit ulos. Tavarat nostetaan veneeseen ja auto viedään parkkiin. Kävely autolta sujuu verkkaiseen. Köysi irti ja keula kohti etelää, Gustavsvärnin linnoitussaarta. Katset seuraavat tiivisti pientä, mutta sitkeännäköistä majakkaa. Gustavsvärniin saavutaan – ihanaa. Punainen sumusireeninhoitajan talo on vastaanottanut jo 12 vuoden ajan talkoolaiset saarelle. Jykevät muurit, osaksi sortuneet suojaavat pientä linnoitussaarta, jolla on merkittävä historiallinen merkitys.

***

Vene kiinnittyy laituriin, askeleet laiturilla ja veden rajaan. Vastassa pehmeää, sileää hiekkaa, aivan kuin etelässä. Pieni polku vie varvikon reunustamana saaren keskelle, jossa kohoaa lähes kaksikymmentä metri korkea, kahdesti salaman runnoma okrankeltainen taskun pooki. Kuukauden ajan kymmenet talkoolaiset kaukaa ja läheltä vaalivat pookia vaihtaen siihen lautoja, keittäen uutta maalia pintaan maalattavaksi ja pystyttäen uuden ilmansuuntaviitan. Tänä päivänä, raahelaisten Taskun pooki loistaa upeana okran keltaisena Raahen edustalla viitoittaen veneet ja laivat satamaan.

***

Vapaaehtoisuuden voimassa, halussa suojella ja kunnostaa sekä varjella on majakoiden ja pookien toivo. Vuosi vuoden jälkeen Suomen Majakkaseuran jäsenet lähtevät viikonlopuksi, viikoksi tai pitemmäksi aikaa majakoille ja pookeille tekemään vapaaehtoistyötä – kunnostamaan. Tunti tunnin jälkeen, viikko viikon jälkeen ja vuosi toisensa perään talkooporukka, joka koostuu vanhoista konkareista ja uusista ensikertalaisista saapuu majakalle tai pookille. He antavat oman panostuksensa kohteelle, ilolla!

Se uurastus, sitoutuminen ja antaumuksellisuus, joka huokuu talkoolaisista, on kunnioitettavaa. Heidän jatkumollinen työnsä tuottaa tulosta ja majakka tai pooki saa uuden elämän. Annetaan kohteelle kuuluva arvostus, kunnia ja loisto. Suomen juhliessa 100-vuotista itsenäisyyttään kannattaa katse myös kääntää majakoihin, pookeihin ja merimerkkeihin, jotka ovat nähneet niin Suomen itsenäisyyden ajan kuin myös ajan sitä ennen. Kulttuuriperintömme on upea asia, jota meidän jokaisen tulisi vaalia.

Katja Hagfors
Suomen Majakkaseuran puheenjohtaja

*Lisätietoa Suomen Majakkaseurasta ja talkootoiminnasta, johon jokainen on tervetullut mukaan:
www.majakkaseura.fi*

Gustavsvärnin majakka on ollut Majakkaseuran kunnostuskohde jo kymmenen vuoden ajan.

Taskun Pooki.

Aiemmin sarjassa julkaistut kirjoitukset löydät [täältä](#).